

af, og efter at Ministeriet Liebe hurtigt var fulgt efter i den samme Fællesgrav, og Ministeriet Friis derefter var traadt til, afgav en Indstilling angaaende dette Spørgsmaal. Brødkornsadministrationen maa altsaa være blevet i høj Grad overrasket, og den fremhæver, at Grunden til dens Opfattelse af Spørgsmaalet var denne, at i tidligere Aar var altid de forskellige Beregninger over Høstens Størrelse paa dette Omraade slaaet til, saaledes at man med Sikkerhed havde regnet med at have betydelig mere Hvede, end der faktisk har vist sig at være. Jeg forstaar nu den Meddelelse, som er fremkommet, saaledes, at man mener, at Afleveringen er sluttet, at der ikke er mere Hvede at faa. Jeg beder den højtærede Indenrigsminister sige, om Forholdet er saaledes. Der er i et Blad tillagt mig en Udtalelse om, at jeg formodede, at Landboerne ikke havde afleveret Kornet. En saadan Udtalelse har jeg aldrig fremsat. Hvad der ligger til Grund for, at den tillægges mig, kan ikke være andet end en Formodning jeg udtalte overfor en Mand, som for øvrigt ikke betegnede sig som Interviewer, at naar man var gaaet til denne Rationering nu, kunde det ikke skyldes andet, end at der formentlig var kommet mindre Korn ind, end man havde regnet med, og det er jo senere blevet bekræftet ved den Udtalelse, som er fremkommet fra Brødkornsadministrationen og Den overordentlige Kommission. Men jeg tror, at det overfor hele dette Forhold vilde være særdeles ønskeligt, om den højtærede Indenrigsminister vilde give ganske nøjagtig Besked om, hvorledes Afleveringen af Korn er foregaaet, paa hvilke Tidspunkter, paa hvilken Maade, hvorledes Ombytningen har fundet Sted, for at man i saa Henseende kunde blive fuldt beroliget med Hensyn til, at de Kornmængder, der er i Landet, og som bør afleveres i Henhold til Kornloven, ogsaa kommer Befolkningen til gode.

Jeg har i nogle Blade set omtalt, at der i den Tid, jeg bestyrede disse Sager, skulde være sket store Salg af Hvede til Udlandet. Jeg beder den højtærede Indenrigsminister gøre Rede for disse Forhold, han har jo nu lettere til Papperne end jeg og vil derfor fuldt kunne gøre Rede for, hvad der i saa Henseende er foregaaet. Jeg skal her kun nævne — og jeg beder den højtærede Indenrigsminister bekræfte, om jeg ikke har Ret deri —, at der aldeles ikke har fundet store Salg af Hvede til Udlandet Sted. Der er,

saa vidt jeg har kunnet skaffe oplyst, i hele Høstaaret siden den 1. August udført her fra Landet 3 000 Tons Hvede og Hvedemel. Af en samlet Hvedeproduktion paa 140 000 eller 120 000 Tons er dette jo kun et ganske minimalt Kvantum, og, saa vidt jeg ved, er den største Del af dette gaaet til Sønderjyllands Forsyning. Endvidere er der i November Maaned gaaet et mindre Kvantum af disse 3 000 Tons, nemlig en Trediedel, altsaa 1 000 Tons, til Finland. Jeg forventer, at den højtærede Indenrigsminister efter Konference med Brødkornsadministrationens Chef vil kunne give fuld Besked om, hvorfor man i November Maaned mente at burde sælge disse 1 000 Tons Hvede til Finland. Det har været omtalt, at der i Februar og Marts er sket stor Udførsel og Salg af Hvede til Estland, men jeg tror ikke, det drejer sig om andet, end at der er udført vistnok 50 Tons i alt, altsaa 500 Tdr., Hvede til Letland. Ogsaa for Aarsagen til denne Udførsel af 500 Tdr. af den danske Høst paa 1 400 000 Tdr. Hvede vil der sikkert kunne gøres Rede af den højtærede Indenrigsminister efter Konference med Brødkornsadministrationens Chef, og han vil sikkert kunne oplyse, hvilke særlige Grunde der var for denne lille Gave til et nødlidende Land, som jo i Sandhed ikke har kunnet komme os til Skade. Jeg beder den højtærede Indenrigsminister bekræfte, om ikke denne Fremstilling af Forholdene er rigtig, for derigennem at faa standset disse Angreb, som jo ikke i særlig Grad rammer mig, men som jo er aldeles uberettigede Angreb paa Brødkornsadministrationens udmærkede nuværende Chef. Naar jeg altsaa ser, at man er gaaet til denne Rationering og ikke har villet overlade hele dette Spørgsmaals Ordning til den frie Indførsel, til den frie Handel og Produktion, saa formoder jeg, at man ogsaa i Fremtiden, ogsaa i det kommende Aar, vil være betænkelig ved at overlade Brødspørgsmaalet til sig selv, og derfor tillader jeg mig at spørge den højtærede Regering, om den har nogen Mening om sin Stilling til denne Sag.

Det er blevet sagt af en Medarbejder ved Brødkornsadministrationen, at man ikke mente at kunne indføre Hvede fra Udlandet af Hensyn til, at Hveden var saa kostbar, og at amerikanske Penge som bekendt var saa kostbare, at man overfor Landet ikke kunde forsvare at foretage denne Indførsel. Hvis dette er en særlig Begrundelse for Rationering, fører dette jo lige ind i Spørgsmaalet om Valutapro-